

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/49/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010114
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3512010114.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci obvineného V. W., K.. XX.XX.XXXX B. J., I. O. J., X. D. Č.. XXXX/X, trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 6. novembra 2015 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: V. W. D. Z. C. U. Y. I. G., K.. XX.X.XXXX B. J.,
I. O. J., X. D. Č.. XXXX/X, na slobode, zamestnaný,

je vinný, že

ako otec mal. V. W., K.. XX.XX.XXXX, S. W., K.. XX.XX.XXXX, v O. V. O. /v mieste bydliska oprávnených osôb/ a inde v období od 29.12.2008 až doposiaľ riadne si neplní vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z ust. Zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. NM-7P/369/2004-66 zo dňa 01.02.2006, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť na mal. V. sumou 624,- Sk mesačne s účinnosťou od 09.08.2004 do 30.06.2005 a sumou 645,- Sk mesačne s účinnosťou od 01.07.2005 do 31.08.2007, na mal. S. sumou 624,- Sk mesačne s účinnosťou od 09.08.2004 do 30.06.2005 a sumou 645,- Sk mesačne s účinnosťou od 01.07.2005 do 31.08.2007, k rukám matky J. W., rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/157/2008-68 zo dňa 13.05.2009, ktorým s účinnosťou od 01.09.2007 mu bolo určené výživné v sume 70,- Eur mesačne na mal. V. a sumou 70,- Eur mesačne na mal. S., čím spôsobil dlh na výživnom v sume 1 465,46 Eur k rukám matky, pričom od 01.03.2009 do 31.08.2009 a od 01.03.2010 do 30.09.2010 poberal dávky v hmotnej núdzi, v období od 16.01.2009 do 31.07.2009 bol evidovaný v evidencii nezamestnaných, odkiaľ bol vyradený pre nespoluprácu, v čase od 17.08.2009 do 31.10.2009 a od 07.02.2011 do 28.02.2011 bol zamestnancom Whirpool Slovakia, s.r.o., Poprad, od 13.09.2010 do 21.12.2010 zamestnancom Eurotemps, s.r.o., Poprad, kde vyživovaciu povinnosť nenahlásil, hoci trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T 303/2008 zo dňa 17.12.2008, právoplatným dňa 08.01.2009 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona,
t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona sa obvinenému ukladá povinnosť v skúšobnej dobe uhradiť zameškané /dlžné/ výživné k rukám poškodenej a včas a riadne platiť bežné výživné k rukám poškodenej.

o d ô v o d n e n i e :

Tunajší súd vedie trestné konanie proti obžalovanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 521/11 - 17 zo dňa 20.03.2012, doručenej súdu dňa 20.03.2012.

Vo veci vydal súd vo veci trestný rozkaz zo dňa 22.03.2012, uznal obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby pre úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Proti citovanému trestnému rozkazu podal obžalovaný ako aj jeho obhajca odpor v zákonnej lehote.

Na podklade podaných odporov súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie na 06.08.2012, 16.10.2012, 22.01.2013, 15.04.2013, 09.09.2013, 11.12.2013, 27.01.2014, 22.04.2014, 02.07.2014, 24.09.2012, 17.12.2014, 03.03.2015, 05.05.2015, 22.09.2015, 04.11.2015 a 06.11.2015, kedy súd vyhlásil predmetný rozsudok. Na hlavné pojednávanie bol predvolaný obžalovaný, poškodenej a boli o jednotlivých termínoch boli upovedomení prokurátor a obhajca obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej a prečítaním listinných dôkazov vzťahujúcich sa ne prejednávajú vec a osobu obžalovaného.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu obžalovaného Q. S. za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči synovi V. a dcére S. v období od 29.12.2008 až doposiaľ, t.j. do 06.11.2015, kedy bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 122 ods. 13 Trestného zákona), riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, t. j. mesačne do 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám oprávnenej matky J. W., neplní napriek tomu, že táto povinnosť mu bola deklarovaná Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. NM - 7P/369/2004 - 66 zo dňa 01.02.2006 a Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/157/2008 - 68 zo dňa 13.05.2009, ktorým mu bola s účinnosťou od 01.09.2007, určená vyživovacia povinnosť na syna V. vo výške 70,- Eur a dcéru S. vo výške 70,- Eur. Ako vyplynulo z výpovede obžalovaného, obžalovaný si je svojej vyživovacej povinnosti veľmi dobre vedomý, dlhu na výživnom, avšak nie v takej výške, v akej sa mu kladie za vinu. Jeho vedomosť tiež vyplýva z citovaného civilného rozhodnutia o určení výšky výživného. Z výpovede obžalovaného tiež vyplynulo, že výživné uhrádza podľa svojich možností poštovou poukážkou ako aj zrážkami zo mzdy, nakoľko je zamestnaný. Úhrady výživného preukazoval predkladaním ústrižkov poštových poukážok o úhradách výživného poškodenej ako aj výplatnými páskami u jednotlivých zamestnávateľov. Whirpool Slovakia s.r.o. Poprad a Eurotemps s.r.o. Poprad. Trestná činnosť obžalovaného je preukázaná výpoveďou poškodenej J. W., z ktorej vyplynulo, že obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť riadne a včas, plní si ju len sčasti, no nie v plnej výške. V dôsledku riadneho neplnenia vyživovacej povinnosti poberala v istom období náhradné výživné na obe deti od úradu práce sociálnych vecí a rodiny, čo je potvrdené tiež správami a rozhodnutiami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica. Na vymoženie výživného podala návrh na výkon exekúcie u súdneho exekútora X.. B. V., ktoré sa vedie doposiaľ. Výšku dlhu na výživnom však nevedela špecifikovať. Výšku vyživovacej povinnosti, ktorá bola určená vyššie citovanými civilnými rozhodnutiami súdov považuje súd za primeranú s prihliadnutím na vek detí (dospievajúce deti so zvýšenými potrebami na stravu a ošatenie), ich osobným i školským potrebám. Súd nezistil žiadne okolnosti na strane obžalovaného, ktoré by odôvodňovali riešenie predbežnej otázky

o výške vyživovacej povinnosti pre potreby tohto trestného konania. Obžalovaný je zdravý človek, ktorý je schopný pracovať, o čom svedčia výplatné pásky jednotlivých zamestnávateľov. Od začiatku neplnenia vyživovacej povinnosti (29.12.2009) do vyhlásenia tohto rozsudku mal obžalovaný zaplatiť na výživnom na obe deti spolu 11 480,- Eur. Pri zohľadnení preukázaných úhrad výživného obžalovaným a úhrad, ktoré vykonal exekútorický úrad X.. B. V. v exekučnom konaní Ex 141/06 poukázaním výživného vymožené a poukázané poškodenej súd dospel k záveru, že obžalovaný uhradil 10 014,24 Eur. Nezohľadnil však ako uhradené výživné vymožené výživné, ktoré je uložené na depozitnom účte exekútorického úradu, nakoľko tieto reálne neboli poškodenej vyplatené. Za uhradené výživné je možné považovať len výživné, ktoré bolo oprávnenej osobe vyplatené. Zo správy súdneho exekútora X.. B. V. zo dňa 21.10.2015 platby, ktoré sú na depozitnom účte exekútorického úradu sú zadržané z dôvodu, že Okresný súd Spišská Nová Ves vydal uznesenie o povolení odkladu exekúcie až do právoplatného rozhodnutia o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. V takom prípade sa povinnému vykonávajú zrážky zo mzdy, zrazené sumy sa však nevyplácajú oprávnenému a budú poukázané rozhodnutím súdu o zastavení exekúcie a to podľa rozhodnutia súdu. Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 11Er/615/2006 - 51 zo dňa 13.12.2012 právoplatné 09.04.2015 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 15CoE/127/2013 - 75 zo dňa 19.03.2015 bol povolený odklad exekúcie do právoplatného rozhodnutia o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Z uvedeného rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves vyplynulo, že obžalovaný podal ako povinný podal dva návrh a to návrh na zastavenie exekúcie návrh a návrh na povolenie odkladu exekúcie. Je nepochybné, že obžalovaný ako povinný v exekučnom konaní má právo podať takéto návrhy, na strane druhej však takéto návrhy majú dôsledok, že vymožené výživné nie je možné vyplatiť poškodenej ako oprávnenej a teda vymožené výživné nie je možné považovať za uhradené k rukám oprávneného, ktorý tým pádom výživným nedisponuje a výživa nie je teda zabezpečovaná. Navyše z výpovede poškodenej vyplynulo, že obžalovaný sám výživné od marca 2015 opäť k jej rukám opäť neuhrádza. Ku dňu vyhlásenia rozsudku obžalovaný teda dlhuje sumu 1 465,46 uhradil teda

S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by jeho trestnoprávnu zodpovednosť vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného. Kvalifikačný znak - po dlhšiu dobu je preukázaný výpoveďou poškodenej a tým, že si ju neplní od 29.12.2008, kedy prevzal trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/303/2008 - 123 zo dňa 17.12.2008, právoplatný dňa 08.01.2009, čím je naplnení druhý kvalifikačný znak - bol za taký čin v posledných 24 mesiacoch odsúdený.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 16 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. ako trestný čin spáchaný z nebanlivosti. U vedený právny záver vyplýva z postoja obžalovaného, ktorý si aktívne hľadal prácu, snaží sa napraviť nepriaznivé následky trestného činu, ktorého sa dopustil, je zamestnaný a výživné uhrádza (hoc nepravidelne) a bola uhradená podstatná čas dlhu na výživnom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojim maloletým deťom.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 7 krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť. Všetky odsúdenia má zahladené, resp. osvedčené.

Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves 0T/17/2013 bol obžalovaný právoplatne odsúdený trestným rozkazom zo dňa 18.02.2013 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 500,- Eur, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 24 mesiacov. Peňažný trest zaplatil dňa 12.12.2013. motorové vozidlá každého druhu. Od výkonu trestu zákazu činnosti bolo obžalovanému podmienene upustené rozhodnutím súdu zo dňa 02.04.2014 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 16 mesiacov, ktorá mu uplynula dňa 02.08.2015.

Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Prešov 41Pp/22/2012 vyplynulo, že uznesením zo dňa 11.06.2012 bol obžalovaný podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.12.2008, sp. zn. 2T/303/2008, a bola mu uložená skúšobná doba vo výmere 18 mesiacov. Uznesením súdu zo dňa 30.05.2014,

právoplatné dňa 03.06.2014, sa obžalovaný osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. Súd zistil na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Inú poľahčujúcu okolnosť súd nezistil a ani priťažujúcu okolnosť. Súd uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 rok s podmieneným dokladom na skúšobnú dobu 3 roky s povinnosťami v skúšobnej dobe uhradiť dlžné výživné na maloletých k rukám oprávnenej matky a povinnosť v skúšobnej dobe včas a riadne platiť bežné výživné a zaplatiť bežné výživné. Súd je presvedčený, že podmieneným trestom odňatia slobody bude naplnený účel trestu, nakoľko na slobode má obžalovaný podstatne lepšie možnosti na zamestnanie sa vytvorenie predpokladov splnenie vyživovacej povinnosti ako v prípade nepodmieneného trestu. Hrozba trestom odňatia slobody vo výmere 1 rok je podľa názoru súdu dostatočná na to, aby obžalovaný zodpovedne pristupoval k plneniu svojej základnej povinnosti rodiča vyživovať svoje deti.

Inštitút podmieneného odsúdenia kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatelovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Skúšobná doba začne plynúť obvinenému prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obvinený akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), prípade porušenie uložených povinností alebo obmedzení, zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienený. V prípade, ak bude obvinený viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie bezo zvyšku všetkým v rozsudku uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa o s v e d č i l; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest v y k o n á. Súd považuje za potrebné obvineného poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona mu nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť nepodmienený trest. Účelom trestu teda nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatela, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie nielen ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, ale aj vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť

výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu /§ 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.